

Milí čtenáři zpravodaje,

V letošním roce oslavuje naše Základní organizace slaví 90 let od vzniku. V červnovém zpravodaji jsme Vám přiblížili historii vzniku spolku a v malém průřezu členy, kteří se zasloužili o fungování spolku do současné doby.

V tomto článku bych Vám chtěla přiblížit ve zkratce typy „včelích domečků“ - úlů, jak se vyvíjely z minulosti do současnosti. Z historických záznamů víme, že se včely usazovaly v dutinách stromů tzv. brtích. Pak člověk začal dlatat dutiny stromů, ve kterých se včely usazovaly a jsou nazvány kláty. Pak pokračovala výroba úlů ze slámy, rákosu nebo proutí. Pro včelaře to znamenalo velké zjednodušení,

protože mohl včely přenášet tam, kde bylo potřeba.

Po druhé světové válce se začaly používat úly, které se nedaly rozebírat. Byly přístupné buď shora tzv. ležany, nebo přístupné zezadu tzv. budečáky, moravské univerzály a jiné.

První úly, které se mohly rozebírat se začaly používat v 60. letech minulého století tzv. „tachováky“. V současné době můžeme v praxi vidět ještě budečáky, ale převážná většina současných včelařů pracuje s nástavkovými úly různých rozměrů a typů, jelikož práce s těmito typy úlů je jednodušší.

Co se změnilo za 90 let včelaření vedle již zmíněných úlových sestav? Vývoj se nezastavil ani u ostatního zařízení. Některé pomůcky zůstaly stejné, jako jsou smetáčky nebo vidličky u medobraní, mnohé však prodělaly vývoj a následné zlepšení např. u medometu, ometače včel nebo různá tavidla vosku což vedlo ke zjednodušení a modernizaci prací včelaře. Změnila se i zootechnika chovu včel i se šlechtěním včelích matek např. na varroa odolné vlastnosti nebo mírnost bodavosti včel. Stejně tak, jak se obor včelařství vyvíjí, je potřeba, aby se včelaři stále vzdělávali a zaváděli nové poznatky do praxe. Ovšem letité zkušenosti a některé poznatky našich předků jsou stále aktuální.

Nyní se vrátím k činnosti našeho spolku v II. polovině roku. Vzhledem ke skutečnosti, že jsme organizace, která je složená se členů pěti obcí, účastní se naši členové různých akcí ve svých obcích. Kde nás můžete vidět? Jsou to akce v obcích Bohuslavic, Závady, Bělé nebo v Píšti. Vedle těchto akcí zajíždějí i někteří členové na pozvání nebo do sociálních zařízení pro seniory. Ve Vřesině jsme se účastnili tradičně akce „Ukončení prázdnin“, kde jsme nabízeli k prodeji med, medové pivo či ostatní medové výrobky.

V září jsme uskutečnili zájezd do Nasavrk, kde se nachází Střední odborné učiliště včelařské. Je zde velká základna pro vzdělávání v učebním oboru včelařství. Vzdělávají se zde vedoucí kroužku mládeže a ostatní včelaři, kteří mají zájem o rozšíření svých znalostí a dovedností. Je zde rovněž arboretum, které je zaměřené na pyloidárné a nektarodárné rostliny, keře i stromy. Zájezdu se zúčastnili v hojném počtu i členové včelařského kroužku.

Absolvovali jsme zde přednášku Ing. Novotné „Včelí pastva“. Potom nás společně s panem ředitelem Lojdou provedli celým areálem. Ukázali nám nejen část historickou, ale především moderní, automatický provoz medárny, tavení vosku nebo výrobu mezistěn z vlastního vosku. Následovala pak prohlídka apidomku, který je využíván v rámci apiterapie. Naše další kroky směřovaly přes velice známou alej jedlých kaštanů do areálu „Země Keltů“, kde jsme se seznámili s podrobnou historií pobytů

Keltů v této oblasti.

V adventní době budou probíhat vánoční trhy, kde se naši včelaři tradičně těchto akcí účastní s voskovými svíčkami, vánočními balíčky nebo zdobením perníčků. Poslední akcí v tomto pro nás významném roku je tradiční mše svatá, na které děkujeme za celý uplynulý včelařský rok.

Dovolte mi proto poděkovat všem zastupitelům a pracovníkům obce za pomoc a podporu, kterou našemu spolku věnují. Rovněž děkuji všem spoluobčanům za toleranci k našim „bodavým“ mazlíčkům a za přízeň, kterou nám zachovávají. Velké poděkování patří všem členům, kteří se aktivně podílejí na všech akcích, které pořádá spolek.

Co napsat závěrem? Za včelaře Vám všem přeji do nadcházejícího roku hodně pohody, zdraví, spokojenosti, lásky a vzájemného porozumění. Rozloučím se citátem Marie Michalíkové: „Život je jako kniha. Některé kapitoly jsou smutné, některé šťastné a jiné vzrušující. Ale pokud nikdy neotočíš stránku... Nikdy se nedovíš, co se bude dít dále...“

Komárková Helena Ing.